

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **Bc. L. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Černým
sídlem Horní nám. 365/7, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Magistrát města Ostravy**
sídlem Prokešovo nám. 8, 729 30 Ostrava

za účasti: GasNet, s. r. o.
sídlem Klášská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2023 č. j. SMO/334067/23/ÚpaSŘ/Sni,
ve věci umístění stavby

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava (dále jen „stavební úřad“) ze dne 15. 11. 2022 č. j. SLE/46177/22/ÚpaSŘ/kal, jímž byla umístěna stavba „REKO MS Ostrava – Hladnov 2. etapa 2. část“ na konkretizovaných pozemcích v k. ú. Slezská Ostrava a Muglinov.
2. Žalobce v žalobě trval na tom, že mu náleží postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., v příslušném znění (dále jen „stavební zákon“), neboť je vlastníkem nemovitostí, které přímo sousedí se stavebním pozemkem, a je zcela nepochybně dotčen uvedenou stavbou na svém vlastnickém právu v souvislosti se samotným prováděním stavební činnosti, která zahrnuje kompletní rekonstrukci komunikace na ulici Heřmanická, výkopové práce, s nimiž je spojena zvýšená hluková zátěž, a další stavební práce, s nimiž je spojena mimořádná prašnost, která podle přesvědčení žalobce přesahuje hygienické limity (viz fotodokumentace). Stavební práce jsou spojeny s dopravními omezeními, která omezují žalobce jako vlastníka nemovitostí nad míru přiměřenou poměrům.
3. Dále žalobce namítl nesprávné posouzení stavebního záměru, když podle žalobce se nejedná o rekonstrukci formou výměny, ale o vybudování zcela nového plynovodu paralelně se zachováním původního. A nakonec žalobce namítl, že stavebník původně podal žádost o umístění stavby, kde figuroval i žalobce a jeho nemovitosti, žalobce měl být též připojen na nový plynovod. Stavebník však vzal žádost zpět a řízení bylo zastaveno, poté stavebník podal novou žádost s tím, že žalobcovy nemovitosti nemají být napojeny na nové potrubí, ale v území bude ponechána část původního plynovodu k zásobování rodinných domů ve vlastnictví žalobce. Žalobce v tom spatřuje nerovné podmínky, stavební úřad věděl o tom, že žalobce byl účastníkem předchozího řízení a měl mu tedy přiznat status účastníka i v tomto řízení.
4. Žalovaný ve vyjádření zopakoval argumentaci z odůvodnění napadeného rozhodnutí, zdůraznil, že negativní důsledky spojené se stavebními pracemi nejsou dlouhodobé ani permanentní, aby se dalo konstatovat, že bude zasaženo do vlastnického práva žalobce nad míru přiměřenou poměrům. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou.
5. Stavebník (osoba zúčastněná) se ve vyjádření zcela ztotožnil s vypořádáním otázky žalobcova účastenství, jak se jí rozsáhle věnoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, a navrhl zamítnutí žaloby.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavební úřad rozhodl dne 15. 11. 2022 o umístění stavby „REKO MS Ostrava – Hladnov 2. etapa 2. část“, tato stavba nevyžadovala následné povolení ani ohlášení. Jednalo se o rekonstrukci plynovodu výměnou stávajícího potrubí z oceli za polyetylénové potrubí. Účastníky byli žadatel a příslušná obec (§ 85 odst. 1 písm. a/ a b/stavebního zákona), a dále vlastníci a jinak věcně oprávnění k pozemkům a stavbám,

na nichž měl být záměr uskutečněn (§ 85 odst. 2 písm. a/stavebního zákona). Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání dne 28. 2. 2023, v němž uvedl, že je vlastníkem nemovitostí sousedících se stavbou (dvou rodinných domů se zahradami). Vzhledem k malé vzdálenosti od posuzované stavby a s přihlédnutím k povaze a parametrům dané stavby je podle žalobce nutno pohlížet na něj jako na účastníka. Stavební činnost bude zahrnovat též výkopové práce, s nimiž budou nutně spojena dopravní omezení, zvýšení hluku a zvýšená prašnost. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 29. 5. 2023 zamítl žalobcovo odvolání jako nepřípustné. Souhlasil s žalobcem, že je splněn první předpoklad ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, když žalobce je vlastníkem sousedních pozemků a staveb, avšak vyslovil, že žalobcovo vlastnické právo nemůže být územním rozhodnutím přímo dotčeno, protože stavba je podzemní, nepropustná, už v místě byla, tedy nevnáší do území žádné nové vlivy. Pokud jde o stavební činnost, provádění výkopových prací může ovlivnit prostředí zvýšeným hlukem a zvýšenou prašností, ale negativní důsledky nejsou podle žalovaného dlouhodobé ani permanentní (stavba byla zahájena 15. 3. 2023, má být ukončena 31. 7. 2023, přičemž výkopové práce jsou prováděny pouze v úvodní části výstavby), takže do vlastnického práva žalobce nebude zasaženo nad míru přiměřenou poměrům. Pokud jde o dopravní omezení v průběhu výstavby, žalovaný odkázal na podmínku č. 4 územního rozhodnutí s tím, že dopravní omezení se řeší v samostatném správním řízení. Výkopové práce nejsou prováděny na pozemcích žalobce ani na sjezdech z místní komunikace na jeho nemovitosti.

8. Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, účastníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.
9. Stavební zákon tedy podmínil účastenství v územním řízení podle citovaného ustanovení dvěma podmínkami, které musí být splněny současně. První podmínkou je vlastnictví sousedního pozemku nebo stavby na něm (či musí mít jiné věcné právo k těmto nemovitostem) a druhou podmínkou je možnost přímého dotčení jeho vlastnického nebo jiného věcného práva územním rozhodnutím. Splnění první podmínky je v daném případě nesporné.
10. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-85, je pak *„přímým dotčením umísťovanou stavbou ve smyslu § 34 odst. 1 stavebního zákona z roku 1976 nutno rozumět takovou možnou změnu poměrů v lokalitě vyvolanou zamýšlenou stavbou, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických či jiných relevantních práv těmi, kdo tato práva mají. Úvaha o tom, že určitý pozemek, příp. určitá stavba, je již natolik vzdálen od pozemků, na kterých má být stavba umístěna, že jeho přímé dotčení nepřipadá v úvahu, pak musí být podložena skutkovými zjištěními vycházejícími z analýzy vzájemné vzdálenosti uvedených pozemků, povahy umísťované stavby, příp. pozemku či stavby potenciálně dotčených, a dalších relevantních okolností, na základě nichž lze usoudit, zda dotčení připadá v úvahu.“* Z rozsudku NSSu ze dne 14. 2. 2014, č. j. 6 As 10/2013 - 58, pak plyne, že *„pojem „přímé dotčení vlastnického práva“ je v judikatuře Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011 - 85 a ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008 - 111) konstantně vykládán jako změna poměrů v lokalitě vyvolaná zamýšlenou stavbou, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických práv.“* Podle rozsudku NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013 platí, že *„rozhodné je, zda intenzita zásahu do jeho vlastnického práva představuje přímé dotčení.“*

11. Zároveň je také nutné podotknout, že podmínka „*přímého dotčení na právu*“ je typickým neurčitým pojmem (srov. viz rozsudek ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 16/2008 - 48, č. 1641/2008 Sb. NSS). Jak plyne např. z rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 7 As 78/2005 - 62, soudní přezkum aplikace neurčitých pojmů je omezen na zkoumání, zda správní orgán pro svůj závěr shromáždil dostatek podkladů, tyto podklady poskytují dostatečnou oporu pro závěry správního orgánu a zda jeho zjištění nejsou v logickém rozporu se shromážděnými podklady. Jednotlivé dílčí závěry musí vzájemně vytvářet logický kruh. V opačném případě je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Správní soud proto může přezkoumat, zda správní orgány nevybočily z mezí správního uvážení či jej nezneužily (viz rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2023, č. j. 1 As 24/2023-61).
12. V daném případě žalobce v odvolání namítl své dotčení velmi obecně, zatímco žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval umístěnou stavbou a jejími vlivy komplexně – jak charakterem stavby samotné, tak i možnými imisemi v době výstavby, a to při zohlednění vzdálenosti stavby a žalobcových nemovitostí. Jak soud ověřil ze správních spisů, žalovaný postupoval na základě dostatečně konkrétních podkladů. Závěry žalovaného ovšem zůstaly bez náležité odezvy v žalobě. Žalobce nijak nereagoval na argumentaci žalovaného ohledně charakteru samotné stavby, a pokud jde o stavební činnost, nereagoval především z hlediska míry intenzity zásahu (zde soud připomíná zejména časové hledisko prací). K tomu soud zdůrazňuje závěry rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“* Soud uzavírá, že se shoduje s vyhodnocením žalovaného, jak je uvedeno výše v bodě 7. tohoto rozsudku, a má za to, že žalobce nesplnil druhou z podmínek pro účastenství podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.
13. Pokud jde o žalobcem navržené fotografie, těmi se soud nezabýval, neboť jednak žalovaný do svých úvah zahrnul i otázku zvýšené prašnosti ze stavební činnosti, a dále žalobce neuvedl k fotografiím nic konkrétního (např. kdy byly pořízeny, zda šlo o jeden den či delší časové období atd.).
14. K žalobcově námitce údajně nesprávně posouzeného stavebního záměru soud pouze uvádí, že předmětem přezkumu bylo rozhodnutí o účastenství v řízení, nikoli samotné územní rozhodnutí. Pro řešení otázky žalobcova účastenství tak zcela postačí, že jde o podzemní liniovou stavbu, bez ohledu na to, zda je to rekonstrukce či nová stavba „paralelně se stávající“.
15. K žalobcově námitce, že mu měl být přiznán status účastníka na základě toho, že jím byl v předchozím (zastaveném) řízení, je třeba uvést, že stejnou námitkou se již zabýval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 11), žalobce v žalobě pouze opakoval svá tvrzení, nijak nereagoval na argumentaci žalovaného, kterou soud považuje za správnou a odkazuje na ni. Ve vší stručnosti, podstata tkví v řízení o žádosti stavebníka a ve faktických rozdílech mezi první a (nynější) druhou žádostí.
16. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

17. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
18. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jí neuložil v řízení plnění žádné povinnosti ani neshledal důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání náhrady.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 7. března 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu